

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 87. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123254080/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

været ham. Der var Andagt i det Blik, hvormed han saa paa hans skægløse Ansigt med Furerne om den smalle Katedermund og de graa, rolige Øjne under Panden, der var rynket, som var Professoren gaaet op imod et piskende Uvejr alle sine Dage.

Natten var taaget og Gaderne vaade og mennesketomme. De hørte Larmen fra Rusgildet nede i Strædet, og oppe gennem Vimmelskiftet kom der et Par Drosker.

— Det gør godt at komme i frisk Luft, sagde Jørgen til Johansen, der gik duknakket og med ujævn Gang, som tænkte han paa alt muligt andet end sine egne Trin.

— Ja.

— Plesners Tale var god.

— Det var den, ja.

— Men hvem Pokker ved, hvad Argippæerne, eller hvad de hed, er for nogle?

— Jo, de staar hos Herodot.

Jørgen saa forbavset paa Johansen med det dagligdags Udseende.

— Har De læst Herodot?

— Ja.

— Hvad studerer De da?

— Zoologi.

— Og har læst Herodot?

— Ja.

De gik længe tavse.

— Jeg læste ham i Sommerferien, sagde Johansen stilfærdigt, da de havde gaaet et Stykke.

Jørgen kunde ikke finde paa noget at sige, og begyndte at føle sig sky for Johansen ogsaa.

De havde næsten intet talt, da de stod ved Jørgens Port. Johansen havde fulgt ham helt hjem.

— Se op til mig, naar De har Lyst, sagde Jørgen.